

4. Zablodska I., Zaiets O. Current Problems of Implementation of International Norms on Regulation of the Institute of Insurance of Military Risks: Economic and Legal Aspect. *Central and Eastern European Legal Studies*. 2022. № 2. P. 187-199. URL: <https://eplopublications.eu/publication/print-edition/central-and-eastern-european-legal-studies-no-2-2022> (дата звернення: 20.04.2023).

УДК 342.9(043.2)

Захарчук Руслан, здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана, м. Київ, Україна

ВЗАЄМОДІЯ ВОЛОНТЕРІВ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Законами України «Про внесення змін до Закону України «Про волонтерську діяльність» щодо підтримки волонтерської діяльності» та «Про основні засади державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності в 2015 та 2022 роках» були дещо розширені напрямки діяльності волонтерів в Україні. Відповідно дані законодавчі зміни були продиктовані початком збройної анексії окремих територій України. Саме від тоді, досить звична альтруїстична діяльність людей по наданню волонтерської допомоги почала набувати дещо іншого спрямування, а сама волонтерська допомога почала надаватися в часто небезпечних умовах волонтерами тим категоріям населення, яким була завдана шкода від такої агресії. Таким чином, воєнний стан став тим негативним фактором, який безумовно, ускладнив процес надання волонтерської допомоги та діяльність волонтерів, зокрема. Особливістю волонтерської діяльності в умовах воєнного стану стала тісна співпраця з Збройними силами України, підрозділами територіальної оборони, громадянами України, які постраждали від військових дій та іншими суб'єктами.

Частиною 2 Перехідних положень Закону України «Про волонтерську діяльність» встановлено, що у період дії воєнного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення чи скасування:

1) підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, відомчої підпорядкованості та прибутковості можуть залучати до своєї діяльності з надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги волонтерів (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь) виключно для надання безоплатної медичної допомоги, безоплатної реабілітаційної допомоги;

2) до підприємств, установ та організацій, які залучають до своєї діяльності з надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги іноземців та осіб без громадянства як волонтерів (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь), не застосовується вимога частини шостої статті 5 цього Закону щодо інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності [1].

Таким чином, з огляду на запровадження особливого адміністративно-правового режиму воєнного стану законодавець запровадив більш м'які умови для залучення волонтерів до провадження волонтерської діяльності, що пов'язана зі станом здоров'я особи, яка отримує відповідну допомогу будь-якими суб'єктами незалежно від форми власності та відомчості. Тобто, правоохоронні органи також мають право залучати волонтерів у рамках надання волонтерської допомоги медичного характеру в період воєнного стану та шість місяців по його припиненню.

Законом України «Про волонтерську діяльність» визначено як один із напрямків волонтерської допомоги - надання волонтерської допомоги Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, правоохоронним органам, органам державної влади під час дії особливого періоду, дії правового режиму надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України та/або іншої країни проти України [1]. В той же час, Законом України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» визначено, що правоохоронні органи – це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [2].

Взаємодія волонтерів з правоохоронними органами в умовах воєнного стану, на нашу думку, відбувається в наступних формах:

1) співпраця з працівниками правоохоронних органів щодо перевезення (евакуація) осіб, які знаходяться в зоні бойових дій до тимчасового прихистку;

2) надання медикаментів, донорство крові;

3) взаємна співпраця з зооволонтерами під час транспортування

тварин;

4) надання спільної допомоги населенню внаслідок надзвичайних ситуацій природнього та техногенного характеру, боротьба з наслідками від них;

5) надання безоплатної гуманітарної допомоги, в т.ч. з-закордону товарів для військових за декларативним принципом;

6) забезпечення технічним обладнанням, одягом, бронежилетами, автівками тощо.

7) забезпечення міжнародної комунікації.

Література

1. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19 квіт. 2011 р. № 3236-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 42. Ст. 435.

2. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 11. Ст. 50.

УДК 342.951:351.82 + 32.019.51(043.2)

Криволап Є.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ВПЛИВ СТРАТЕГІЙ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТА КІБЕРБЗПЕКИ НА ІНШІ БЕЗПЕКОВІ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ

Розглядаються окремі питання впливу Стратегій інформаційної та кібербезпеки на інші безпекові стратегії України. Звертається увага, що протягом 2020-2021 рр. доктринальні положення щодо державної безпеки України у різних галузях державного і суспільного життя знайшли радикальне оновлення. Оскільки сфера інформаційної безпеки та кібербезпеки є сферою активного протиборства [1 та ін.], особливо в умовах агресивних дій російської федерації (рф) проти України, то дослідження поставленого питання є актуальним.

Згідно ч. 1 ст. 4 Закону України від 21.06.2018 року № 2469-VIII «Про національну безпеку України», державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної, зовнішньополітичної, державної, економічної, **інформаційної**, екологічної безпеки, безпеки критичної інфраструктури, **кібербезпеки** України та на інші її напрями.

У пункті 45 Стратегії національної безпеки України пріоритетними завданнями правоохоронних, спеціальних, розвідувальних та інших державних органів відповідно до їх компетенції визначені: активна та